

פרשת יתרו

השלוחות - מזכות את כל נשי ישראל

שיחה לנשי ובנות חב"ד המשתתפות בכינוס השלוחות – כ"ו שבט תנש"א

כ"ב שבט הוא יום-השנה להסתלקותה של הרבנית חיה מושקא, עליה השלום.

כינוס השלוחות העולמי מתקיים מדי שנה ביום-השנה להסתלקותה של הרבנית.

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

ומדייקים בזה: "בתוכם" - לא בבית-המקדש ובמשכן, אלא שעל-ידי "ועשו לי מקדש", מסייע הדבר עוד יותר בעיקר הענין - שיקויים "ושכנתי בתוכם", שהקב"ה שוכן בלבו של כל יהודי, "בתוך כל אחד ואחת מישראל".

וממילא, שוכן הוא על-ידם גם בבית שבו הם נמצאים.

וכשהמדובר הוא על עקרת הבית - מובן שעליה מוטלת עיקר השליחות בענין זה, שהיא - כעקרת הבית - תהיה השליחה של הקב"ה כדי לפעול יותר עניני יהדות בבית, וממילא - לפעול יותר שמחה בבית; וכן לפעול יותר בחינוך הבנים והבנות - בנוגע לאלו שכבר התברכו בילדים, אלו שתתברכנה בילדים בקרוב ממש, אלו שתינשאנה בקרוב ואלו המתכוונות להינשא - בכל הברכות וההצלחות.

ענין זה כולל הכל, והכל נכלל בו: כל דבר טוב שיהודי עושה - הן איש והן אשה, הן מבוגר והן קטן, עד לקטן ביותר - יש לו בדבר זה שליחות מהקב"ה, כלומר שהוא עושה זאת בשליחותו של הקב"ה: הקב"ה ברא עולם גדול, וברא אותו באופן שכא"א מישראל יוכל לומר "בשבילי נברא העולם" - העולם נברא באופן שיהיה "בשבילי", דהיינו שהוא יוכל למצוא בו את המקום והאפשרויות להוסיף בעולם, כדי שהעולם יהיה יהודי עוד יותר, שמח עוד יותר בשמחה אמיתית, ומבורך עוד יותר בברכותיו של הקב"ה.

וכאמור לעיל - התחלת הדבר היא "ושכנתי בתוכם", בכל לב יהודי, ולאחר-מכן נמשך הדבר בכל בית יהודי - בעיקר על-ידי עקרת הבית, או על-ידי הבת שהיא מגדלת - וכן במקרה של סבתא המגדלת את נכדתה - כדי שתתכוונה לנהל בית בהגיע הזמן לכך, מתוך שמחה וטוב לבב, ובמידה הרבה ביותר האפשרית של יהדות; במידה הרבה ביותר האפשרית כל זמן שלא באה הגאולה, שכן עד אז מוגבלים אנו, וחסרה עדיין השמחה שתהיה בקרוב ממש בבנין בית-המקדש השלישי - "מקדש אדני-כוננו ידך".

אבל עד אז - על כל יהודי, כנזכר לעיל, הן איש והן אשה, הן מבוגרים והן ילדים, להוסיף עוד יותר בעולמו של הקב"ה כולו, כך שנקרא כביכול "שותף להקב"ה במעשה בראשית"; שכן הקב"ה ברא את העולם "לעשות" - כדי שכא"א מישראל יוכל גם הוא לפעול ככל התלוי בו, וביכלתו לפעול כדי שהעולם יהיה יהודי יותר, מבורך יותר בברכותיו של הקב"ה, ומבורך יותר בברכות הן בגשמיות והן ברוחניות.

הדבר קשור גם בכך שממנים כל אחת מהשלוחות לשליח לנתינה לצדקה, ב"כפליים לתושיה" - בשני דולרים, דבר הכופל עוד יותר את ברכותיו של הקב"ה.

וכנזכר פעמים רבות, פירוש "כפליים" כאן אינו מוגבל לכפליים בלבד, אלא "כפליים לתושיה" פירושו שנוסף למה שמקבלים מהקב"ה באתערותא דלעילא, שהקב"ה נותן מעצמו, ישנו חלק נוסף, שהוא עוד יותר ממה שהקב"ה נתן - אמנם גם חלק זה הוא בכחו של הקב"ה, שהרי כל דבר טוב שיהודי עושה, הקב"ה עצמו מסייע לו בכך שיוכל לעשות זאת באופן הטוב ביותר ובדרך הטובה ביותר - וממילא נקרא חלק זה על שמו, ונחשב שהוא חידושו שלו ושלימותו שלו.

פרשת יתרו

וכל האמור יוסיף עוד יותר בכך, שאלו שבחרתן כשלוחות מביניכן - הרי כל מה שהן עושות כשלוחות, נחשבת הזכות שבדבר עבור כל אחת ששלחה אותן, שגם הן יזכו לשכר עבור הפעולות שתעשינה השלוחות, והנעשות על-ידי השפעתן של השלוחות - אפילו במקום שלא כולן נמצאות שם, כדי לעשות גם שם "דירה לו יתברך בתחתונים" - לכולן יש חלק בשכר זה.

ועוד, והוא העיקר - שלכל לראש תקבל על עצמה כל אחת מהשלוחות, לא בלשון של חיוב אלא כענין של זכות, שיוסיפו עוד יותר - בשליחותו של כל עם ישראל - בשמחה בפשטות, לשמח את סביבתן, כאו"א מישראל וכל ישראל יחד, אפילו יהודים הנמצאים בריחוק מקום גשמי, ועאכו"כ אלו הנמצאים בריחוק מקום רוחני.

ועוד, והוא העיקר - שנלך "מחיל אל חיל" עד "יראה אל אלקים בציון", כאמור לעיל, הגאולה האמיתית והשלימה בציון.

